

نارەزايى

فاسلاف ھاقل
ۋ: ەئەبدولرەھىم سەئىد

فاسلاف ھاقل) لە چەند دېرئخدا:

نوسەرى شانۇنامەى (نارەزايى)، (فاسلاف ھاقل) سەرۆك كۆمارى پېشوى (چىكۆسلۇفاكىيا)بوو، بۆيە ھەقە پىمان سەير نەبىت ئەگەر كەسىكى وەك ئەم لەكۆشكى كۆمارىي ولاتدا بىت و شانۇنامەش بنوسىت و لەرئىگەى قەلەمەكەيەوە بىرورپاكانى دەربىرئت .

ھاقل) پىش ئەوئى بگاتە دەسەلات و بىتتە سەرۆك كۆمارى ئەو ولاتە، لەبەرەى ئۆپۆزسىؤندابوو و لەبوارى كارى سىاسىدا باوهرى تەواوى بەدىموكراسى و مافى مرؤف و خەباتى مەدەنى ھەبوو، جگە لەوئى بەكەسىكى چالاک و دىموكراتخواز دادەنرئت، بەيەكەمىن كەسىك دادەنرئت لەدونىادا كە وشەى (شۆرشى مەخمەلى) داھىنا بەمەبەستى جىاوازىي بىرورا و گەيشتن بەدەسەلات بەئى توندوتىژى و خوئىرشتن .

ناوبراو دەخوازئت ئەو وانە و ئەزمونانەى لە ولاتەكەى لە خەباتكردن بۆ دىموكراسى لەبەرامبەر تۆتالىتارىزىمدا وەرئىگرتوو، بىگۆرئت بۆ ھىزئىكى (ئەخلاقى) لەدونىاي پاش شەرى ساردا، لە ۲۹ى ئەپرئلى ۱۹۹۹دا، لەدانىشتنى ھاوبەشى ئەنجومەنى گشتى و سەئى كەنەدىدا بەرپاشكاوانە رەخنەكانى خۆى خستە روو، كە لەو كاتەدا بۆردومانكردى ولاتى (يۆگسلافىا) لەلايەن (ناتۆ) بۆ شەش ھەفتە بوو، ئەو بۆردومانە بەردەوام بوو .

قسەو بۆچونەكانى (ھاقل) لەرووى تىؤرىيەوە لەبوارى پەيوەندىيە نۆدەولەتییەكان و مافى نۆ دەولەتى گشتىدا، خاوەنى گرنىگىيەكى بئ وئىنەيە، بەتاييەتى دەربارە بە حكومەتگەلئىكى وەك (سىن) و (عئراق) كە (مافى مرؤف) و خەلكى خۆيان وەك مەقولەيەكى نۆخۆيى لەقەلەم دەدەن .

ھاقل) لەنوسىنئىكدا لەخۆى دەپرسئت (بەراستى بۆچى مرؤف مافى ھەيە؟!) بەردەوام دەگەمە ئەم وەلامەى كە (مافى مرؤف) و نازادىيەكانى مرؤف نرخ و شكۆى مرؤيى رەگ و ريشەگەلئىكى قوليان ھەيە و

له ده ره وهی ئه م دنیا په دان که ئیمه ههستی پیده که یه .
 ئه م به هاو گرینگانه ش له بهر ئه مه یه و بویه ش به هیزن
 که خه لکی له ژیر کاریگه ری بارود و خیکی واقیعیدا
 باوه پریان پیی هه یه و ئاماده ن له پیناویدا مردن
 هه لبرژین .

بویه به کورتی ده لپین له شانۆنامه ی (ناره زایی)
 دا نووسه ر دوو که سایه تیی هه ن، پاش دیدارو
 راموسانی یه کتری ده که ونه گفتوگو و راگو پینه وه
 له سه ر بارود و خی سیاسی، رۆشنبیری و چۆنیه تیی
 ده ربپینی ناره زایه تی و قسه کردن له سه ر گه نده لئی و
 بی سه روبه ری له ولاتدا و گرته به ری شیوازی خه با تی
 مه ده نیانه و کۆکردنه وه ی ئیمزا له دژی ده سه لات،
 له بهر ئه وه ی هاو پینیه کیان قۆلبه سترکراوه و فریدراوه ته
 نیو زیندانه وه . بویه ئه مانیش ده یانه ویت له پینگی
 ئه م ناره زایه تیه وه فشار بخره نه سه ر ده سه لات بۆ
 ئازادکردنی هاو پینکه یان .

• **که سایه تیه کانه:**

(یان ستانیک)

(فریناد وانیک)

• شوین: ژووری کاری ستانیک .

• دیمه ن: ژووری کارکردنه که ی ستانیک .

له گۆشه ی چه پی ژووره که دامیژیکی گه وره دانراوه و
 ئامیژیکی چاپکردن له گه ل ته له فونیک و چاپوله که یه ک
 و هه ندیک کاغه ز و کتییی له سه ر دانراوه، له پشت
 میزی چاپکردنه که وه په نجه ره یه ک دیاره، که به پرووی
 باخچه که دا ده کړیته وه، له گۆشه ی راستیشیه وه دوو
 کورسی و ته پله کیک له ناوه راستیاندا دانراوه، له گه ل
 ئه مه شدا هه موو دیواری ژووره که به کتیبخانه یه کی پر
 له کتیب داپۆشراوه و ناوه راستیشی په فه یه کی درژی
 پر له ئه لکه هول و خواردنه وه ی جۆراو جۆری لپیه،
 له ناویا ئامیژیکی ده نگی تیا ده بینرئ، له گۆشه ی
 راستیشیه وه ده رگای ژووریک هه یه و به ته نیشته یه وه
 تابلۆیه کی سوریا لیستی هه لواسراوه .

کاتیک په رده لاده دریت، (ستانیک) و (وانیک)
 ده بینرین له سه ر سه کۆی شانۆ، له پشت میزی

چاپکردنه که وه (ستانیک) به پیوه راوه ستاوه و
 به چاپویکی خۆشه ویستیه وه سه یری (وانیک) ده کات،
 (وانیک) پیلاره کانی له قاچیا داکه ندوه و له به رده م
 ده رگا که دا وه ستاوه و جانتایه کی به شان وه یه و
 به شه رمه وه له (ستانیک) ده روانیت، (ستانیک) نزیک
 ده بیته وه له (وانیک) و یه کتری ده گرته ئامیز .

ستانیک: وانیک له کوییت ئه زیم؟!

(وانیک) به شه رمه وه زه رده خه نه یه کی بۆ ده کات
 و ستانیک هه ست و سۆزی ده شاریتته وه و لپی جیا
 ده بیته وه)

ماله که ت به زه حمه ت دۆزییه وه ؟

وانیک: نه خیر .

ستانیک: بیرم چوو پیت بلیم به رده رگامان
 گولیکی پر له خونچه ی لپیه، ناو نیشانیکی جوانیه
 هاو پری؟

وانیک: به لئ، بۆ چی نا ؟

ستانیک: ماوه ی ئه م سئ ساله ی لیڤه م کاریکی
 وام کردوه دوو به رامبه ری جاران گول بگریت، ئیوه
 له باخچه که تاندا له و جۆره گوله تان نییه ؟
 وانیک: نه خیر .

ستانیک: دوا یی بیرت نه چیت! تا دوو قه له می
 باشت بۆ جیا ده که مه وه و دیم بۆتی ده روینم .
 (به ره و لای دۆلابی خواردنه وه که ده چیت و
 ده رگا که ی ده کاته وه) که میک شه راب؟
 وانیک: نا، زۆر سوپاس .

ستانیک: ته نیا که میک، له بهر ئه م دیداره مان!
 (شه راب ده کاته نیو دوو فنجان ی بچوکه وه،
 یه کیکیان ده داته ده ست وانیک) .
 به خۆشیی نوێکردنه وه ی ئه م دیداره وه
 وانیک: به خۆشی بیت!

(هه رده وکیان ده ست ده که ن به خواردنه وه، ورده
 ورده وانیک هه ست به له رزین ده کات)

ستانیک: به راستی ئه گه ر نه هاتبا ی نیگه ران
 ده بووم .

وانیک: بۆچی؟

ستانیک: باش ده زانیت ... هه موو شتیکی به خراب

بەسەریە کدا کە وتوو. .

(ئاماژە دەدات بە کورسییەکان) و فرموو
دانیشە .

وانیک لەسەر خۆ دادەنیشی و جانناکە ی لەسەر
کۆشی دادەنیت .

دەزانیت لەم سالانەدا بەو شیوەیە نەگۆراویت ؟
وانیک: تۆش ھەر بەھەمان شیوە .

ستانیک: من؟ تکادە کەم! چەند پۆژیکێ تر
تەمەنم دەگاتە پەنجا سال، خەریکە سەر و پێشم
سپی دەبیت و چەند نەخۆشییەکی جۆراوجۆریش
سەرھەڵبەن، چیتەر بارودۆخ گۆراوە لەم پۆژگارەدا
مەگەر مەرووف دەتوانیت ل'خۆش بێت! بەپراست نازانی
کە ی بوو یە کترمان بینی ؟
وانیک: نازانم

ستانیک: شەوی کردنەوہی دوا شانۆییە کە تان
بوو ؟

وانیک: دەشیت وابیت .

ستانیک: چ پۆژانیکمان بە فیرۆ چوون! وەک بلی
ھەرگیز نەماندین کەمیکیش لەسەر ئەو کارە
یەخە ی یە کترمان گرت
وانیک: وابوو ؟

ستانیک: ئێوە منتان بە ساویلکە و خۆش خەیاڵ
تاوانبار کرد، پاشان پەیم برد بە حەقیقەتی قسەکان،
ئەو کاتانە ھیشتا خۆش خەیاڵ بووم و وام دەزانی
دەتوانم شتیک لە حەز و ئومیدی لاویم بێنمە دی،
پێشم وابوو تۆ ھەموو شتیک بەرەشی دەبینیت .
ستانیک: بەلێ، ئیستا ھەموو شتیک پێچەوانە
بوو تەوہ .

(وەستانیکێ کورت)

بەتەنیا ھاتوویت ؟

وانیک: مەبەستت لە چییە ؟

ستانیک: گوتم پەنگە کە سیک تۆی

وانیک: چاودێری .

ستانیک: دەزانیت، ئیستا نامەوێت گەورە ی بکەم،
سەرئەنجام ئەوہ من بووم تە لەفۆنم بۆ کردی
بەلام

وانیک: من ھستم بەشتیکێ وانە کردووہ .

ستانیک: بەپراست، ئەگەر دەتەوێت لە شەپو
شۆپیان پزگارت ببیت، دەزانیت باشتترین شوین
کوئیە ؟

وانیک: کوئیە ؟

ستانیک: لە ناو بازاریکێ گەورەدا و لە نیو ئاپۆرە ی
خەلکیدا خۆت بزیبکەیت و لە ناکاو خۆت بکەیت بە
سەر ئاویکا و یەک دوو کاتر مێریک لەوێ بمینیتەوہ،
ئیتەر ئەوان وادەزانن تۆ لەدەرگایەکی ترەوہ خۆت
دەرباز کردووہ، بۆ یە کجاریش بیت ئەمە تاکی
بکەرەوہ .

(بەرەو لای دۆلابە کە دەچیت، پاش ماوہیەکی
کەم بە شووشە یەکی پڕ لە شەرابەوہ دەگەرێتەوہ و
لەبەردەم وانیکا دایدەنیت)

وانیک: بە دلنایاییەوہ ئەم شوینە زۆر ھێمن و
ئارامە .

ستانیک: لەراستیدا ھەر لەبەر ئەمە بوو تیکرای
کە لوپەلی ناوماڵ کەم گواستەوہ بۆ ئەم شوینە .
پێشتر لەتەنیشت ھێلی شەمەندە فەریکەوہ بووم
تەنانەت نەمدەتوانی دێریک بنووسم، سێ سال دەبیت
ھاتومە تە ئەم خانووہ، گرنگترین شتیک بە لای منەوہ
باخچە کە یەتی

(پاش کەمیکێ تر پیکەوہ دەچین بۆ ناو باخچە کە
تا بەچاوی خۆت ببینیت چ گولیکێ جوانی لێیە)
وانیک: بەتەنیا خۆت فریای سەرکاری باخچە کە
دەکەویت ؟

ستانیک: بەلێ، ئیستا خۆشتەین کات بەسەر بردنی
منە و ھەموو پۆژیک تارپادە یە ک خۆم سەر قالدە کەم،
ئەمڕۆ فریای نەمامە قەیسییەکان کە وتم، من شیوازی
تایبەتی خۆم بە کار دەھێنم: وەک مۆتەر بە کردنی لقی
دارەکان بە پیکھاتە یەکی تایبەتی پەینی کیمیاوی و
سروشتی، ھەر وا بە ئاسانی باوہرناکەیت چەندە سوود
و بەرھەمی ھە یە، کاتی پۆششتن یە ک دوو نەمامت
پێ دەدەم و بیان بە بزانی چۆن .

(دەچیت بۆ لای مێزە کەو لە یە کیک
لەچە کەمە جەکانیدا پاکە تیک جگەرە، چەرخیک،

پر له هات و هاواربوون، له گه ل ټو کيژه شوخ و شهنگانه ی هه موو جاريک ده پيږينه سر کولمان! له گه ل ټو هه شدا چنده سه رقالي کار و چالاکي بووین! هاوړي ټو پوژانه هه رگيز ناگه پيږينه وه: (ستانیک ده بينيت هاوړيکي پيلاوي له پيدانيه له بهر ټو هه ی فشری ژوره که پيس نه کات) ټو هاوار! بوچی پيلاوه کانت دا که ندوه؟

وانیک: به لئ...

ستانیک: پيويستی به وه نه ده کرد، هاوړي خو فشره کانمان ئیرانی نين.

وانیک: زور ئاسايه.

(وه ستانیک: هه ردووکيان فریک ده خوڼه وه)

ستانیک: لتيان دایت؟

وانیک: نه خيږ...

ستانیک: به راست په پيره وي ده کريت له مجوره شتانه؟

وانیک: به لئ زور جار، به لام نه ک بو سياسي کان؟

ستانیک: من زور جار خه می توم بوو.

وانیک: سوپاست ده که م.

(وه ستانیکي کورت)

ستانیک: ته نانهت بيريشمان لي نه کردبووه وه

وانیک: له چی؟

ستانیک: ته نانهت هيچ که سيک پي وانه بوو

بگاته ټو ئاسته؟

وانیک: به لئ.

ستانیک: مایه ی هه لوه سته کردنه، به راستی، ولات

خه ريکه له نيو گنده لي و بي سه روبه ربيدا نقووم

ده بيت، ديارنييه که چ به لاو گرفتیک به سه ر ميلله تدا

هاتووه! ئايا ټو مانه هه مان خه لکن که چنده ساليک

پيش ئيستا ټو هه موو نازايه تي و به رخور دانه يان

نيشانده دا؟ به لام ټو مه ديارده يه کی گه ليک ترسناکه!

له هه موو شوپنيک ته نيا خو په رستی و گه نده لي و..!

سه رنج بده له نيو ئيمه دا چييان خولقاندووه! ئايا

ئيمه به راست هيشتا خو مانين؟

وانیک: من بارودوخه که ټو هه نده ش به ره ش

ته پله کيک ده هيښت و له به رده م وانیکدا دايانده نيټ).

فرديناند وانیک فه موو دووکه ليک بکه.

وانیک: بڙيت.

وانیک جگه ره به ک روشن ده کات، ستانیک له سه ر

کورسي دوو م داده نيشيت و په رداخه شه رابه که

ده خواته وه.

ستانیک: قسه بکه بزائم حال و ټو حوالی تو

چونه؟

وانیک: هه ر بڙيت... ده گوزه ريت.

ستانیک: ئيستاش بيزار و هه راسانت ده که ن؟

وانیک: به لئ، زور جار.

(وه ستانیکي کورت)

ستانیک: بارودوخی ټو وي چوڼبوو؟

وانیک: کوئ؟

ستانیک: ده شيت ته حه مولي بکريت؟

وانیک: مه به ست زيندانه؟ مه گه ر پيگه چاره به کی

تر هه يه؟

ستانیک: دروم نه کرد بيت ماوه يه ک (مايه سيري)

ت بوو، بيگومان پيس و پوخلي ناو زيندان و خراپی

بارودوخی ټو وي دياره.

وانیک: شافيان پي ده دام...

ستانیک: رهنگه تو پيويستيت به نه شته رگه ري

هه بيت، باشترين پزيشک و پسپوري ټو بواره

ده ناسم و هاوړي خو مه، ټم که سه ده ناسم و من

ده توانم خه ميکت بخوم.

وانیک: زور سوپاس...

(وه ستانیکي کورت).

ستانیک: ده زانيت، زور جار پيموايه ټو

کاتانه ی رابوردين جگه له خه ويکی خوش هيچی

تر نين، ټو شاتوييانه ی که پر بوون له جوانی و

خروشان، پيشانگه کان، کوړ و کوڼوونه وه و پاوړه

جوړ به جوړکان ده رباره ی هونه را! ټو هه موو حه زو

خولياو ئوميده...

چنده ئايدیالی و به به رنامه بووین، شوینی

کوڼوونه وه و ژوانه کانمان به رده وام جمه يان ده هات و

ناينم. (ستانیک دووباره داده نيشيته وه و تاويک

پاده مينيت، په رداخيکي تر شهرب ده خواته وه)

ستانیک: ماده ی هوشبهر چی؟ توژیک دهرخواری مروّف نادهن؟

وانیک: نه خیر.

ستانیک: ئه ی دهرزیی گومانای؟

وانیک: ته نیا فیتامین و بهس...

ستانیک: له وئ هیچ ناکه نه ناو خوارده وه

وانیک: بؤچی نا، زورچار کافور ده که نه ناو

خوارده وه بؤ ریگرتن له...

ستانیک: به دلنیا بییه وه هه ولیداندا وه هر چوئیک

بیٹ کونترولتان بکن.

وانیک: به لئ...

ستانیک: ئه گهر ناته ویت قسه بکهیت...

ناچارنیت... هاوړئ

وانیک: له راستیدا ئامانج و مه بهست له زیندانا

هیچ شتیکی تر نییه، ته نیا مه بهستیان ئه وه یه خه لکی پله یه ک بهیننه خواره وه.

ستانیک: قسه شیان لئ دهرینن.

وانیک: به لئ هه روایه.

ستانیک: ئه گهر من بهن بؤ پرسیارکردن و

دانپیانان، که دلنیاشم ئه و پوژه هه ر دیت.

ده زانیت: چی ده که م؟

وانیک: چی ده که یه ت؟

ستانیک: دهم داده خه م و هیچ نالیم، ئه مه

باشترین ریگه یه به مجوره مروّف خه یالی ئاسوده یه

که هیچ شتیکی نابه جئ نه درکینیت.

وانیک: به لئ، وایه.

ستانیک: با وازینین له م قسانه من پیموایه تو

دل و دهروونیکي به هیزت هه یه، چونکه له به رامبه ر

ئهم هه موو شتانه دا خورپاگر بویت و هیشتا کولت

نه داوه...

وانیک: مه بهستت له چیه؟

ستانیک: مه بهستم ئهم نارپه زایه تی و جموجول

و نووسینانه یه، ئه و هه موو چالاکي تیکوشانه یه

له بوارې مافی مروّفدا، ئه و کار و کوششه یه که تو و

ستانیک: هاوړئ دلّت له من نه رهنجیت، به لام ده بیت

بلیم تو له بارودوخیکی ئاساییدا ناژیت، چونکه تو

له گه لّ ته نیا چهنده که سیکی ده سه لاتدار و به ناویانگدا

په یوه ندی و هه لسوکوت ده که یه ت، هه ر له بهر ئه وه یه

هیشتا ده توانیت ئومید و هیوایه ک به هه موو لایه ک

به خشیت، به لام ئه گهر بزانت من سه روکارم له گه لّ چ

جوره که سانیگدا هه یه! خو شحالبه له مجوره دوخه دا

خوت دهر بازکردوه، به راستی مروّف بی تاقه ت و

بیزار ده کات.

وانیک: مه بهستت بارودوخ و فه زای ته له فزیونه؟

ستانیک: مه بهستم هه موو شوینیک، ته له فزیون،

سینه ما...

وانیک: به م دوا بیانه تو بؤ ته له فزیون کاریکی..

ستانیک: تو نازانی چ گیره و کیشه یه کم

هه بو! سیناریوکه میان زیاتر له سالیک دواخت و

بویان گه راندمه وه، کاره که میان دوا یه چهندين جار

ده ستاوده ست پیکرد، دل و جه رگیان دهره ینا و

به راستی به شی یه که م و دوا به شیان له بناغه وه

گوړیبوو، باوه رپناکه یه ت که چوئ ریگری ده که ن و

پیداگری ده که ن له چهنده شتانیکی لاهه کی، هه موو

پوژیک به خوم ده لیم باشتر وایه هیلیک بکیشم

به سه ر ئهم کارانه دا و له گوشه و که ناریکدا سه ری

خوم کزیکه م و بؤ خوم هه ر خه ریکی پواندنې نه مامه

قه یسییه کان بم.

وانیک: تیگه ییشتم....

ستانیک: به لام زور جار پووه پرووی ئهم پرسیاره

ده بیینه وه، ئایا هه قه ئیمه به مجوره گوړپه پانه که

چولبکه یه ت؟ پیده چیت هه ر ئه و توژه توانا و

کاره ی که ئه مپو به ده ستمان دیت شتیک به خه لکی

به خشیت... که میک باوه ر و متمانه... ره نکه

بیداریان بکاته وه... (هه لده ستیتته وه سه ر پئ) هه ر

ئیتا جوتیک نه علت بؤ ده هینم.

وانیک: زه حمه ت مه کیشه...

ستانیک: به راست ناته ویت؟

وانیک: نه خیر.

هاورپىكانت پىيى ھەلدەستەن .

وانىك: من بەو رادەيەش كار و كۆشش ناكەم .

ستانىك: ئەوئەندەش بىي فىز مەبە ھاورپى، من ئاگادارم! ئەگەر ئەم ھەموو خەلكە ۋەك تۆ بوونايە ئىستا بارودۆخمان ئاۋادەبوۋا! بىگومان تارادەيەك گرنگە لىرەدا ھىشتا چەند كەسىك ھەن لەدەسەلات نەترسن و لەبرى خەلكى دەم بەكەنەۋە و قسە لەسەر ھەقىقەت و راستى بەكەن! پىتۋايە من لەخۆمەۋە قسەدەكەم و زىادەرپۆيى دەكەم، بەلام بەبرۋاي من تۆ ۋاھورپىكانت بەراستى كار و ئامانچىكى مرۆفايەتيتان خستۋەتە سەر شانتان، واتە دەتانهۋىت ئىمە لەخەۋى بىي ئاگايى بىدارىكەنەۋە، رەنگە كار و ئامانچى ئىۋە تەنيا پلىكانەيەكى بچوك بىت، بەلام ھەمان پلىكانە گۆرەپانىكە بۆ بونىاد نەۋەۋى ئاكارى كۆمەلگە .

وانىك: تۆ زىادە رەۋى دەكەيت .

ستانىك: بەھەرھال ئەمە پراۋ بۆ چوونى منە .

وانىك: سەرنج بدە ھەموو، مرۆفە رەسەنەكان ھەر بەمجۆرەن .

ستانىك: مەگەر چەند جۆر لەم مرۆفانەمان ھەن، ھا؟ چەندىك؟

وانىك: زۆر .

ستانىك: بەلام من تەنيا ئىۋە دەبىنم .

وانىك: پىدەچىت بەھۆى ئەمەۋە كە نىشاندانى بۆ ئىمە ئاسانتر بىت؟

ستانىك: پىم وانىيە تۆ ھەرچى زىاتر كار و كۆشش دەكەيت، بەرپرسىارىيەتى زىاتر دەخەيتە سەرشانت لەبەرامبەر كەسانىكدا كە لەتۆۋە شت فىردەبن، ھەر بۆيە دواتان دەكەن، چونكە باۋەرۋە متمانەتان پىدەكەن و تارادەيەك ئازايەتى و پىزىشىيان بۆ مسۆگەر دەكەن، (ھەلدەسىتەۋە) ھەر ئىستا جوتىك نەعلت بۆ دەھىنم .

وانىك: بەراستى پىۋىست ناكات .

ستانىك: كاتىك بەو گۆرەۋىيانەۋە تۆ دەبىنم، قاچەكانم ھەست بەسەرمادەكەن . (دەچىتە دەرەۋە بەجوتىك نەعلەۋە دەگەپىتەۋە) لەبەردەم

وانىكدا دەچەمىتەۋەۋە پىش ئەۋەۋى وانىك دەرفەتى ھەلوئىستىكى ھەبىت، نەعلەكان دەكاتە پىيى ئەۋ . . .

وانىك (شەرمناھە) ئەلى: زۆر سوپاس .

ستانىك: تەكا دەكەم وانىك بۆچى ۋادەلىت؟

(بەرەۋ گەنجىنەكە دەروات شوشەيەك كھول دەھىنەت، دەيەۋىت پەرداخەكەى وانىك پىر بكات) .

وانىك: تەكايە ئىتر بۆم تى مەكە .

ستانىك: بۆچى؟

وانىك: ھال م باش نىيە .

ستانىك: لەۋى سەريان خستەسەرت؟

وانىك: ئەۋەش دەبىت، بەلام راستىيەكەى دۋىنى

ستانىك: بەلى تىگەيشتم و باشبوۋ بىرم كەوتەۋە،

ئەم مەيخانە كولانەسەگەيە دەزانىت؟

وانىك: نەخىر .

ستانىك: ئەۋجا بزانه كە شەرابەكەيان راستەۋخۆ

لەگەنجىنەكەياندا دروست دەكەن، نرخەكەشى گران نىيە، باشىيەكى تىر ئەمەيە، ئەم مەيخانەيە زۆر

قەرەبالغ نىيەۋە بەراستى ھۆلىكى زۆر دلگىرى ھەيە، ئەمەش قەرزارى چەند ھونەرماندىكى دەستپەنگىن

ۋ شايستەيە كە مۆلتىيان پىدان بەشىۋازىكى جوان بىرازىننەۋە، ئەگەر بۆ يەكجارىش بىت سەرىكى

لىدە، دۋىنى تۆ بۆ كۆى چوۋوبوت؟

وانىك: چوۋم بۆلاى لندۋفسكى ھاورپىم .

ستانىك: باشە جائىتر ديارە كە سەرنەنجامىكى

ھەبوۋە؟ ئەم لندۋفسكىيە ھونەرماندىكى پىر لەھەرا ۋ ھورىايە، بەلام كاتىك پەرداخەكە دەنەت بەدەمىەۋە

چىتر كۆتايىيەكەى ديارنىيە . ئىستا خۆ بەپەرداخىكى تر پازىت؟

(ستانىك پەرداخەكانى وانىك پىدەكات ۋ شوشەكە دەكاتەۋە شوئىنى خۆى ۋ دادەنىشەت

لەسەر كورسىيەك) .

(ۋەستانىكى كورت)

باشە چىتر دەنگۋباست؟ ئىستاش دەنووسىت؟

وانىك: ھەۋلدەدەم .

ستانىك: شانۆنامەيەك .

وانیک: يەك پەردەيى .
 ستانىك: دووبارە لەبارەى ژيانى خۆتەوه؟
 وانیک: تارادەيەك .
 ستانىك: من و هاوسەرەكەم لەم ماوێدەدا
 شانۆنامەكە تمان خويندەوه ئەوهى ئاوجۆسازيەكە،
 زۆر جوان بوو
 وانیک: خۆشحالم كە پەسەندى دەكەيت .
 ستانىك: بەلام بەداخەوه سێدیهكەيمان زۆر
 بەناپەهەت دەستكەوت .
 وانیک: بەداخەوهم
 ستانىك: بەراستی كە كارێكى جوانە، بەلام تەنيا
 كۆتايیەكەى كەمێك ناديار و ئالۆز دەبوو كەمێك
 پوونتر تەواوت بكردايە، تۆ لەتەواوكرندا توانا و
 بەهەرت هەيه .
 (وهستان ... دەخۆنەوه وانیک هەلدەلەرژیت)
 چیتەر؟ پاول چى دەكات؟ ئیستاش دەبیینیت؟
 وانیک: بەلێ .
 ستانىك: ئیستاش دەنووسیت؟
 وانیک: ئەو بەردەوام تا ئیستاش كار لەسەر يەك
 پەردەيى دەكات، بېریارە بێت بۆ مالمەن و چاومان
 بەیەكترى بكەوێت .
 ستانىك: ناشیت بتانەوێت پێكەوه گروپێك
 دروستبەكەن؟
 وانیک: باشە زۆر بەی چارهكان ... بەلێ، زۆر جار .
 ستانىك: بەپاشكاوانە بلیم من لەهاوکارى كردن
 و پەيوەندى دوو كەسەى ئێوه تیناگەم، مەگەر
 تۆ ناچاریت؟ ئەم (پاول)ە، نازانم تەنيا بەسە بۆ
 ئەوهى لەكارەكانى يەكەم جارى سەرنج بەدى، چ
 هەز و توانایەكى هەبوو، ئێمە بەكورتى هاوتەمەنى
 یەكترى و وەك دەلێن پێكەوه گەرما و سەرماى
 پۆژگار و شكست و سەرکەوتنمان ئەزمون كردوو و
 دەبییت دان بنێم بەوهدا بۆ تۆ، كارێك ئەو ئەنجامى
 دا لەدواى پووداوى (چل و هەشت)، تەنانهت بۆ من
 مایەى راچلەكین بوو، ئەمە پەيوەندى بەخۆتەوه
 هەيه خۆت باشتر ئەمە دەزانیت .
 وانیک: بەلێ .
 ستانىك: من دەزانم تۆ گرنگییەكى زۆر دەدەیت

به کارو نامانجه کانت، به لام سه رنج له شتیک بده؟
مرۆفیک له بهختیکی باش یان خراپدا توانیویه تی
له گه ل بارودۆخی ئیستا که نارگیری بکات، له هه مان
کاتدا ده یه ویت به ویزدانی خۆیه وه ژیان بکات، کارو
جوله ی به راستی ئاسایی نییه .

وانیک: قبولمه .

ستانیک: پیده چیت کار و کۆششی ئه و ته نانه ت
له لایه نیکه وه دژوارتریش بیت .

وانیک: تیگه یشتم .

ستانیک: ئه لبه ته من بۆیه ته له فۆنم نه کرد بۆ
تۆ که خۆم گریدهم به بیانو و پاساویکه وه، چونکه
به راستی بۆ ئه م کاره هیچ پیوستیه ک نابینم،
به لکو زیاتر له م لایه نه وه که تۆم زیاتر خۆشده ویت
بۆ من زۆر مایه ی داخه، ئه گهر تۆش هه مان بریاری
پیشوه خت هه بیت وه ک هاوړیکانت .

وانیک: تا ئه و جیگه ی من ئاگادارم هیچ که سیک
ده رباره ی تۆ بیروپایه کی خراپی نییه .

ستانیک: ته نانه ت (پاول) یش؟

وانیک: نه خیر .

(وه ستانیک کی کورت)

ستانیک: وانیک .

وانیک: به لئ .

ستانیک: ببووهر

(به ره و لای ئامیره ده نگییه که ده چیت،
هه لئ ده کات مۆسیقایه کی ئارام و هیمن به رگوئ
ده که ویت)

وانیک ئایا تۆ که سیک ده ناسیت به ناوی (یاوورک)
ده و؟

وانیک: ئه م گۆرانیه یزه؟ به لئ دیاره .

ستانیک: باشه هه وائت هه یه چی به سه رها توه؟
وانیک: به لئ ده ستگیریان کردوه، چونکه
له یه کیک له گۆرانیه کانیدا ره خنه ی گرتوه، وتویه تی
ته نانه ت پاسه وانیک کی سه ر به ده سه لات ده توانیت
له سه ر جاده ری له (په نگوینیک) بگریت .

ستانیک: دیاره بیانوه که یان هه ر ئه مه بووه،
راستیه که ی ئه مه یه که (یاوورک) ماوه یه ک بوو

ببوهه درک بۆ چاوی ده سه لاتداران، چونکه ناماده
نه بوو بریار له وانه وه وه ریگریت . ده بینین چنده ئه م
هه لویسته دلره قانه نا به جیه
وانیک: ترسنۆکانه یه؟

ستانیک: به راستی ترسنۆکانه یه . من ده ست
به جئ هه ولم دا کاریک کی بۆ بکه م، به لئ به کورتی
له کۆمیته و ناوچه ی حیزیدا و لیژنه ی دادوه ری
گشتیدا چنده هاوړی و دۆستیکم هه یه . به لام که
خۆت ده زانیت، هه موویان بریار ده دن کاریک بکه ن،
به لام ده پۆن به دوا ی ژیا نی خۆیاند ا کئ ده ویریت یاری
به ئاگر بکات، (هه ر که سیک ده یه ویت ده ست به کلاوه
شهری خۆیه وه بگریت، به راستی مایه ی راچله کین و
سه رنجه) وه رگریت .

ستانیک: وانیک کی خۆشه ویست من به راستی
به و جوهره نیم، هاوړیکانت که پیشبینی ده که ن .

(وه ستانیک کی کورت)

با بگه رپینه وه سه ر مه سه له ی (یاوورک)

وانیک: به لئ

ستانیک: کاتیک بینیم که به مجوره ناتوانریت
شتیک بگریت، پیموایه ده شیت کاریک کی تر بگریت .
ده زانیت مه به ستم بلاوکردنه وه ی به یاننامه یه کی
ناپه زایه تییه . هه ر له به ره مه بوو گوتم باشتره قسه و
پاوړت له گه ل بکه م، ئاشکرایه که تۆ له مجوره کارانه دا
له من زیاتر ئه زمونت هه یه، ئه گهر چنده که سیک
شاره زا و وریای وه ک تۆ له پشت ئه م کاره وه بن،
ده کریت به ئاسانی له رۆژئاواشدا بلاو بگریته وه . ئه مه ش
ده توانریت ببیته هۆی فشاریک کی سیاسی . ئه لبه ت
ده سه لاتداران به م شتانه زۆر خۆشیان ناویت، به لام
پینگه چاره یه کی تر شک نابهم بۆ هاوکاریکردنی ئه و
لاوه، ئه لبه ته مه به ستم (ئانی) یه .

وانیک: ئانی؟

ستانیک: کچه که م .

وانیک: کچه که ی تۆ؟

ستانیک: به لئ .

وانیک: هاوکاریکردنی ئه و؟

ستانیک: پیم و ابو که تۆ ده زانیت .

وانیک : چی؟

ستانیک: دووگیانه، به (یاورک).

وانیک: که بهم جوړه یه، که و ابو.

ستانیک: نارام بگره، نه گهر پیتوایه من ته نیا به هوی بیانو و پاساوی خیزانییه وه خوم له قهره ی نه م مهسه له یه دده م.

وانیک: ده زانم ته نیا له بهر نه مه نییه.

ستانیک: به لئ، مانای نه وه یه که ...

وانیک: ده مویست بلیم نیستا زانیم که تو چون له م مهسه له یه ناگاداریوویت، چونکه پیم وانیه نه وه نده ناگاداری گورانییه کانی نه وه گنجه بیت، بیوره نه گهر دهر برینم نه م جوړه بیروبوچوونه ی دروستکرد که ...

ستانیک: نه گهر ژنیکی تریش بوایه و له (یاورک) دووگیان بوایه، من هر بو نه م مهسه له یه قسه و ره خنه ی خوم هه بوو.

وانیک: به دلنیا ییه وه.

(وه ستانیک پر له سرنج)

ستانیک: دهر باره به بلا و کردنه وه ی نامه یه کی نارپه زایه تی چ بوچوونیکت هه یه؟

(وانیک جانناکه ی دپشکنیت، کاغه زکی لی دهر دینیت و ده داته دست ستانیک)

وانیک: رهنگه بیر له چهند شتیکی له م جوړه بکه یته وه؟

(ستانیک کاغه زه که ی لی وهرده گریت و به خیرایی به ره و لای میزه که ده چیت، چاویلکه که ی ده کاته چاوی و نامه که به سرنجه وه ده خوینیتته وه)

(وه ستانیک دوو درو درو)

(ستانیک دیاره خافلگیر بووه، پاش خویندنه وه ی نامه که چاویلکه که ی لاده بات و په یتا په یتا به ژوره که دا دیت و ده چیت)

ستانیک: به لئ، به لئ. نه مه هه رایه که! زمانی منت وه ستان! چهند روژیکه من به هوی نه م کاره وه فشاری زورم خستبووه سهر می شکم.... کوتاییه که ی به وه ده گم که نه م مهسه له یه له گه ل تودا باس بکه م.... و ده بینم تو هه موو شتیکت ناماده یه و له نیو جانناکه تدا داناوه! بی وینه نییه؟ به لئ، من

ده زمانی ده بیت بو لای کی بچم!

(ستانیک به ره و لای میزی نووسینه که ده گه ریته وه و داده نیشیت، دوو باره چاویلکه که ی ده کاته وه چاوی و ده قی نامه که دوو باره ده خوینیتته وه) به راستی نه مه نه و شته بوو که خوم بیرم لیکر دبو یه وه، کورت و روشن و به نه ده بانه یه.... و له هه مان کاتیشدا یه کلاکه ره وه شه! هاوار ده کات نه مه کاری شاره زا و پسپوژیکه! بو نووسینی ده قیکی له م جوړه من ده بوو یه یک روژی ته واو فشار بخمه سهر خوم، بیگومانم به و شیوه جوانه ش دهر نه ده چوو.

(وانیک له م وه سفانه ی نه و شهرمه زار ده بیت)

سهرنجیده، ته نیا ره خنه یه کی بچوو! پیتوایه نه م وشه ی (ملهوران) له کوتایی نه م نووسراوه دا پیوسته؟ رهنگه بتوانیت وشه یه کی گونجاوتر و باشتر دابنیتن له شوینتی؟ هه ست ده که یه توتزیک له چوارچپوه که یه وه دهر ده چیت، هه موو نووسراوه که بیگومان جوان و به جییه، به لام نه و وشه یه ی کوتایی راسته وخو کردوویه تی به هه لچوونیکي دهماری، بیروپای تو چونه؟ چونکه نووسراوه که زور باش و به هیزه، پیموایه په ره گرافی دووه میش که میک دریزه، له به ره وه ی ته نیا ناوه روکی په ره گرافی یه که م جوانتر ده کات. له لایه کی تره وه نه م به شه زور جوانه که باس له کاریگه ری (یاورک) ده کات له سهر گه نجان، نه م بیروبوچوونه هه ره ده بوو باس بکرایه. نه گهر تو نه م نووسراوه هر به و جوړه رسته یه کوتایی پی بینیت و بیر له گورپنی وشه ی (ملهوران) بکه یته وه به راستی بی که موکورتی ده بیت، به لام تکاده که م نه وه ته نیا وه ک دهر برپنی بیروپایه کی تاکه که سی وهر بگریت، من نامه ویت بیسه پینم به سهر تودا، هه موو نووسراوه که شیوازیکی بهرز و بی وینه ی هه یه و دارپستن و دهر برپنیکي زیره کانه ی پیوه دیاره، وانیکي خوشه ویست، من به راستی نازانم چون سوپاسی تو بکه م، تو شاره زایت، که کاکله و جه وه ری مه به ست به بیان بکه یه و له خوړا تووړه بوون دهر نه برپیت، نه مه ش له هه موو که سیک ناوه شیتته وه.

وانیک: بوچی؟ زوریک هه ن.

(ستانیک چاویلکه که ی لاده بات له سه رچاوی و
هه لده سئیتته وه و ده چیت به ره و لای وانیک، کاغه زه که
له سه ر میزه که داده نیت، پاشان له سه ر کورسیه که
داده نیشیت و په رداخه که ده بات بۆ ده می)

(وه ستانیک کورت)

ستانیک: چه نده خو شحالم، ده بینم که سانیک
هه ن له م جوړه کارانه دا هه م شاره زا و هه م شایه نی
باوه ر و متمانن.

وانیک: ئەمه شتیکی زۆر ئاسان و ساده یه .

ستانیک: رهنگه بۆ تۆ واییت، به لام بۆ پری و
شوینیک که من له گه لیاندا هه لسو و کهوت و په یوه ندیم
هه یه، ئەم کاره به راستی ئاسان و ساده نییه، ته نانه ت
به پیچه وانه وه! کاتیک بزانه تۆ دوو چاری کیشه و
گرفتیک بوویت، زۆر به خیرایی پشتت لی هه لده که ن
و دوور ده که ونه وه لیت، له ترسی ئەوه ی نه بادا شتیک
له دست بدن له هه موو شوینیک هاوار ده که ن نه ئیستا
و نه هیچ کاتیک بچو و کترین په یوه ندی و هاتو چۆیان
له گه لئا نه بووه، ده زانم ناییت ئەم شتانه به تۆ بلیم،
چونکه خۆت که سیک وریا و به ئەزمونی، تۆ کاتیک
له زیندان بوویت، هاو پری کۆنه کان و هاو کارانی شانوی
تۆ هاتن بۆ ته له فزیۆن چییان ئەگوت..... به راستی
مایه ی نه فره تکرده نه؟!

وانیک: رهخه و قسه ی نابه چییان تینا گرم،
ده زانیت.....

ستانیک: به لام من بۆچی! ئەمه شم به راشکاوانه پی
گوتون، ده زانیت. که سیک له بارودوخی من تیده گات
و زۆریک له شته کان ده رک پیبکات و له به رچاویان
نه گریت، به لام ببووره، هه رشتیک راده و سنووریک
خوی هه یه! من تیده گم بۆ تۆ نه گونجاوه رهخه له و
جوړه گروپه بگرین، چونکه مه سه له که به سه رخۆتا
ده شکیتته وه، به لام ئەمه مه سه له یه کی (شانق) یه!
ئەگەر ئیمه بچینه ژیر باری ئەم خراپه کاریانه وه
به راستی خو مان به شدار ده که یه له م هه موو بی
ره وشتیه و له ئاشکرکردنیشدا به رپر سیارین. راست
نالیم؟

وانیک: بۆچی نا.

(وه ستانیک کورت)

ستانیک: ئەمه ت بلاو کردو ته وه؟

وانیک: خه ریکه ئیمزا کۆده که مه وه .

ستانیک: تائیستا چه ند ئیمزا کۆکراوه ته وه؟

وانیک: نزیکه ی په نجا دانه .

ستانیک: په نجا ئیمزا؟ خراپ نییه .

(وه ستانیک کورت)

ئیتر کار له کار ترزاوه، چیتر بۆ من درهنگه .

وانیک: بۆچی درهنگه؟

ستانیک: هه موو شتیک ئاماده یه و پیکخواه .

وانیک: خو هیشتا جیبه جی نه کراوه .

ستانیک: به لی له گه لتام، ده کریت به و شیوه یه
بنیریت بۆ پوژئاوا و بلاوی بکه نه وه، بائه وه ش بلیم
ئەوه ته نیا نه ده یته ئازانسی هه وال، چونکه ئەوانه
وهک هه والیک کورت بلاوی ده که نه وه و ته واو،
باشتروایه راسته وخۆ بگه یه نریتته چه ند پوژنامه یه کی
گرنگی ئەوروپا، تا به شیوه یه کی ته واو فراوان چاپی
بکه ن و له گه ل هه موو ئیمزا کۆکراوه کاندان.

وانیک: به لی، راسته .

(وه ستانیک کورت)

ستانیک: ئەوان ئاگادارن؟

وانیک : مه به ستت پۆلیسه؟

ستانیک: به لی.

وانیک: نازانم، پیده چیت هیشتا ئاگادار نه بن.

ستانیک: سه ریکه، من نامه ویت ئاموژگاری تۆ
بکه م، به لام هه ست ده که م باشتر وایه هه رچی زووه
ته واوی بکه یه ت و بلاویکریته وه، ئەگەر نا ده زانن و
به جوړیک له جوړه کان پیده گرن له بلاو کردنه وه ی،
په نجا ئیمزا باشه ئیترا! مه به ست له ژماره ی ناوه کان
نییه، به لکو گرنگی له ناوه کاندایه .

وانیک: هه ر ئیمزایه ک گرنگی خوی هه یه .

ستانیک: دیاره، به لام بۆ بلاو کراوه یه کی بیانی
کاتیک گرنگی ده بییت که که سانی به ناو بانگی وهک
(پاول) یش ئیمزای کرد بیت؟

وانیک: به لی.

ستانیک: باشه، بیرو پای ئیمه هه رچو نیک بیت،

دهبیت ئه و قبول بکهین که ئه و له ده ره وه یه به پراستی
قورسای خۆی هه یه .

وانیک: پراسته .

(وه ستانیکی کورت)

ستانیک: سه یربکه وانیک!

وانیک: به لئی؟

ستانیک: ده مه ویت له گه لندا ده رباره به شتیکی
تر قسه بکه م.... ده رباره به مه سه له یه کی زۆر
هه ستیار....

وانیک: فه رموو.

ستانیک: به لئی.... سه رنجبده بیگومان من
که ملیۆنێر نیم، به لام به پراستی له پووی ده سه لات و
سامانه وه تاراده یه که له هیچم که م نییه .

وانیک: باشتر.....

ستانیک: هیوادارم.... بیروبوچوونه که م باش
بیت.... ده زانم له ده وروپشتی تۆدا که سانیکی زۆر
هه ن که ئیش و کاریان له ده ستداوه.... گوتم
پێده چیت بتوانم له پووی ئابوورییه وه تاراده یه که
هاوکاری ببه خشم.

وانیک: زۆر سوپاس، هه ندیک له هاو پێکانم به پراستی
له ته نگه چه له مه دان، ئه مه ش به پراستی گرفتییکی
گه وره یه و مروف نازانیت چۆن خۆی لئ پزگار بکات،
که سانیک که زیاتر ده ستکورت و هه ژاربن، که متر
له هه موان هاوکاری قبول ده که ن.

ستانیک: پێژه یه کی زۆر و زه وه ن نییه، به لام
پیموایه زۆر جار ته نانه ت (شا) یه که ده توانریت
ده ستی هاوکاری بۆ درێژ بکرت.

(ستانیک به ره و لای میزی نووسینه که ی ده پروات،
له چه که م جی میزه که دا دوو چه که ده ره هینیت، تاویکی
که م ده وه ستیت و دانه یه کی تریش هه لده گرت، دیته
لای وانیک، ده یانداته ده ستی)

وانیک: بژیت، له ناخی دل وه به ناوی هه موویانه وه
سوپاست ده که م.

ستانیک: ده بیت ئیمه هه موو ده ستی یه کتری
بگرین! پێویست ناکات که س بزانتت ئه م یارمه تیه
له لایه ن منه وه یه، من به دوا ی سوپاس گوزارییه وه نیم،

ئومیده وارم تو هه ست به مه بکه یت .

وانیک: بیگومان، به پراستی سوپاست ده که م .

ستانیک: چه ز ئه که یت پیاسه یه که بکه ین به ناو
باخچه که دا؟

وانیک: به پێز ستانیک .

ستانیک: به لئی؟

وانیک: ئیمه ده مانه ویت هه ر به یانی ئه م نووسراوه
بلاویکه پنه وه ناره زایه تی ده رباره به ده ستگیرکردن
و لپرسینه وه ی (یاورک).

ستانیک: زۆرباشه، هه رچی زوتر بیت باشتره!

وانیک: ته نیا هه ر ئه مرۆ....

ستانیک: ئه مرۆ باشتر وایه لیره وه پراسته وخۆ
بچپته نیو جیگه ی نووستنه وه، بیرت نه چیت دوینئ
شه و وه ک پێویست نه خه وتویت و به یانیش دنیا یه که
کار و ئه رکت له سه رشانه .

وانیک: پراسته، به لام ته نیا ده مو یست بلیم
که

ستانیک: هه ره ئه وه ی که گوتم! یه که سه ر بچۆره وه بۆ
ماله وه، ته له فۆنه که ت داخه، ئه گه ر نا (لندۆفسکی)
سه ره له نوئ ته له فۆنت بۆ ده کات و گرفتار ده بیت .

وانیک: دلنیا به که ئه مشه و له مال ده میتمه وه،
به لام ئیستا ده بیت بچم بۆ لای چه ند که سیک تر،
ده مو یست بلیم که ئه گه ر تو ئه م کاره ت پئ
باشه ... زۆر باش ده بوو ئه گه ر تۆش هه م.... ده زانیت
که پۆمانی (گاله و هه رای) تۆیان خویندووه ته وه .

ستانیک: تکا ده که م وانیک! ئه م به ره مه هه ی
پانزه سال پێش ئیستایه .

وانیک: به لام هیشتا زۆر یک بیران ماوه .

ستانیک: چی کار و خزمه تییکی تر له من دیت؟

وانیک: من پیموایه پهنه گه تۆش چه زت لئ
بیت.....

ستانیک: چیه؟

وانیک: که تۆش بده یته پال ئیمه .

ستانیک: مه به ست (ئاماره به نووسراوه که
ده کات) ئه مه یه؟

وانیک: به لئی.

ستانیک: من؟

وانیک: ببوره.... پیمو بوو که تۆ....

بیگومان ئه وکاته ییش پیکه وه جوریک له دابه شکردنی کارکردنمان ههیه، کارو ئه رکی ئیمه ته نیا ئه مه یه که وریا بین، نه بادا ئارامی و ئاسایشمان لئ تیک بجیت... تۆش کارو ئامانج ئه مه یه له جیاتی ئیمه ده م بکه یته وه قسه بکه یته تا له پاداشتی له دونیادا گه وره یی و له و دنیا شدا پاداشتی خۆت وه ربگریت، ده زانیت که وتوینه ته ناو چ گئژاویکی ترسناکه وه؟ وانیک: به لئ.

(ستانیک حه زی له خوارده وه ی (کنیاک)ه (جۆره کهولیکه) و به ره و لای دۆلابه که ده چیت، شووشه یه که ده هینیتته دهره وه، په رداخه که ی خۆی پرده کات و شووشه که ده خاته وه شوینی خۆی، پاشان په رداخه که ده نیت به سه ریه وه، له بیر و خه یالدا پۆچوو و به ره و لای په نجه ره که ده پوات. ساتیکی که م سه یری دهره وه ده کات، له پریکدا به زه رده خه نه وه ده گه ریته وه بۆلای وانیک.

ستانیک: قسه ی نییه؟

وانیک: چی، کی؟

ستانیک: هه ست ده که یته؟ ئه م ده سه لاتدارانه پیکه وتن کاریک بکه ن که ته نانه ت که سیکی وه ک من که خۆی زۆر به پاک و وشیار ده زانیت، ئه م بارودۆخه زۆر به ئاسایی و ساده وه ربگریت! ده بینیت کارمان به کوئ گه یشتوو!... ترسناک نییه؟ (وه ستانیکی پر له سه رنج) وانیک: باشه...

ستانیک: سه یر بکه له چ بارودۆخیکی گئژانه دا دوو چاریبووم! خۆت بریاریده! تکا ده که م له تۆ، وه ره بۆ ئیره تا کاریک بکه ین بۆ (یاوورک) تۆ نووسراویکی ئاماده م نیشان ده ده یته که ئیستا په نجا که س ئیمزایان له سه ر کردوو، من خه ریکه له خۆشیاندا هۆش و خه یالم له سه ر نامینیت وه ک مندالان ده خرۆشیم، پاشان فشار ده هینم بۆ سه ر میشکی خۆم که ده بیت چی بکه ین تا په نچ و زه حمه تی تۆ به فیرو نه پوات، به لام خراپترین شتیک به خه یالدا نایه ت! مانای ئه وه یه هه ر ئیستا نووسراوه که له ده ستت وه ربگریم و بی دواکه وتن ئیمزای بکه م، به بۆچوونی تۆ ئه مه کار و هه لۆیستیکی گه لحوایانه نییه؟ وانیک: با.

ستانیک: پیتوایه پۆژیک بیت ئه م خه لکه بگوریت؟ وانیک: نازانم.

ستانیک: ده بیت چی بکریت؟ به راستی ده توانریت چیت بکریت؟ دیاره مه سه له که پوون و ئاشکرایه! تۆ په یره وی له ویژدانی خۆت ده که یته، به لام مه گه ر هه موو خه لکی ده توانن وه ک تۆ واین؟ دیاره هه موو که سیک ناتوانیت به رگری له مافی مروف بکات، وانیک به و جۆره نییه.

ستانیک: وانیک، ئه م بارودۆخه به جوانی نیشانی ده دات که منیان خستوو ته چ گئژاویکی ترسناکه وه! بیری لیکه ره وه، من ده زانم ئه مه زۆر گئژانه یه، به لام خودی خۆم فیرووم که بی هۆ واینم ئه م جۆره کارانه تاییه ته به چه ند که سیکی شاره زا له و بواره دا، که له دهر برینی ناره زایه تیدا پسپۆر و به ئه زمونن.... وه ک ئه م (نارازیانه)... و کاتیک ئیمه پتویستیمان به چه ند که سیکی تره بیت و بمانه ویت هه نگاویک بۆ پێشه وه بنین، به ناچاری یه کسه ر په ناده به مه به ر چه ند که سیکی وه ک تۆ، ئه وکات که تۆ ده فته ری خزمه تگوزاری ئاگاداریت کردوو ته وه!

(ستانیک چاویلکه که له سه ر میزه که داده نیت و ده چیت بۆ لای وانیک) ستانیک: ده توانم ببینم؟ وانیک: چی؟ ستانیک: ئه م کاغه زه و ئیمزایانه؟ (وه ستانیکی پر له سه رنج) وانیک: ستانیکی به ریژ... ستانیک: به لئ؟ وانیک: زۆر داوای لیبوردن ده که م، من هه ستیکی زۆر خراپم هه یه.

ستانیک: چۆن هه ستیک؟ وانیک: نازانم، به لام ته نیا هه ست به ئازار و

په شیمانی دهکه م، ههست دهکه م کارئیکى نه شیاوم کردوو.

ستانیک: چ کارئیک؟

وانیک: دهره تم پیدای به که مجار قسه ی دلی خوت بکهیت و پاشان داوام لیکردی ئەم به یاننامه به ئیمزا بکهیت... وهک ئەوهی بلیت ویستبیتم تو بخمه نیو گیزاویکه وه.

ستانیک: بو پیتوایه ئەگەر پیشتەر بمزانیایه بو پشتگیری (یاوورک) ئیمزا کۆده که یته وه، هیچ قسه و هلوئیتیکم دهره ده بری.

وانیک: نا، پیموانییه...

ستانیک: ئەى ئیتر چییه؟

وانیک: چۆن بلیم.

ستانیک: یان پیت سهره که چۆن تهنانهت بیریشم لی نه کردوو ته وه که...

وانیک: مه بهسته که ئەوه نییه...

ستانیک: ئەى ئیتر چییه؟

وانیک: پیم وایه باشتر ئەوه بوو به که م جار له بهر ئیمزاکه بهاتمایه بولات، ئەو کات تو حه قى هه لێژاردنت هه بوو.

ستانیک: ئەى ئیتر بۆچی ئەمهت نه کرد؟ به که مجار هیلت کیشابوو به دوری مندا؟

وانیک: بیرم کرده وه که.... بارودۆخی تو گونجاو نییه...

ستانیک: تیگه یستم له مه بهستت؟! ئیستا دیاره که تو دهرباره ی من به راستی چ جۆره تیگه یشتن و خویندنه وه یه کت هه یه! تو پیشت وایه چونکه من جار جاره له ته له فزیۆندا بهرنامه یه کم هه یه، چیتر توانای ئەوه م نییه به شداری بکه م له نارپه زایه تی و پشتگیری کردن له کهسانی تر، مه گەر وانیه؟

وانیک: مه بهستم ئەمه نییه... ته نیا ویستم بلیم (ستانیک داده نیشتیت و ده خواته وه)

ستانیک: دهمه ویت شتیک به تو بلیم، وانیک! بی ئەوهی بمه ویت به م جۆره بیرکردنه وه شیتانه که پیی راهاتووم که له م ولاتی (نارپازیان) هدا، که ده بیئت چۆنیه تیى ئاکاری و بۆچوونی په ره پێبدن و

قبولی بکه ن، به لام تو و کهسانی وهک تۆش به بی ئەوهی به خوتان بزائن له سه ر ئەم جۆره بیرکردنه وه یه راهاتوون! له بهر ئەمه شه هیچ کاتیک به خه یال تاندا نایهت ده شیت بو من هه ندیک له ئامانج و به هاکان گرنگتر و بهرترین له پله و پایه و ده سه لاتی ئیستام، ئیستا چی ده لیت ئەگەر من بمه ویت که سیکى په سه ن و ئازادیم؟ بۆچی من نه توانم پوژیک بهرگری له پیز و گه وره یی مروی خوم بکه م و کار و کۆشش بکه م بو پزگاریم له ژێرده سه ته یی و سوکایه تی پیکردنم؟ ها، چی ده لیت؟ ئەم جۆره بیرو بۆچوونه هیچ کاتیک به خه یال تدا هاتوه، ده شیت چه ندین سال بیت که به راستی چاوه پێی دهره تیکی واده که م! تو به ئاسانی منت بو هه میشه خسته ریزی خه لکانی ژێرده سه ته ی ناو کۆمه لگه وه که به هیچ شیوه یه ک ده سه لات و توانایه کیان له خویانه وه نییه؟ ئیستاش هه ستکردوو که من چه زو ئاره زووم له وه یه کار بو پزگاری و دیاریکردنی مافی چاره نووسی خه لک بکه م، بۆیه ئیمزاکردنی منت بیر که و ته وه، ئیستا هه ستت به هه له ی خوتکردوو. بۆیه ده ست ده که یهت به پوژش خوازی له من، ئایا هه ست ده که یهت به م کارهت چ سوکایه تییه کت کردوو به من؟ ده شیت هه ر ئەم ئیمزاکردنه دهره تیکی بو من خولقاند بیت تابوانم بهرگری بکه م له پیز و ئابرووی خوم و جیه جی کردنی ئەم کارهش ئەنگیزه یه ک بیت تا ئارامی ده روونیم بو بگریته وه و به هره و توانای داهینان و بۆچوون و خه یال م زیندوو بکاته وه، تا چیتر ناچار نه بم له م دۆزه خه واقیعییه هه لپیم و دل م خۆش بکه م به م دار قه یسی و گوله (ماگنولیا) نه، یان ده شیت پیم خۆش بیت پاش ئەمه به راستی ژیان بکه م و بمه ویت له م کاره پاسپیراوانه ئەم چه ند بهرنامه فه رمایشتیانه بگه رپیننه وه بو دنیای هونه ر، که نابیت له خزمه تی هیچ که سیکدا بیت؟

وانیک: به راستی داوی لیبوردنت لیده که م، نه مده ویست به و جۆره تو په شیو و بیتاقهت بکه م. (وانیک جانتاکه ی ده کاته وه و که میک ده یپشکنیت، کاغه زی ئیمزاکان دهره هینیت، ده یداته

دهست ستانیک. ستانیک به هیواشی هه لده سیته وه و به کاغه زه که وه به ره و لای میزی نووسینه که ده چیت و له پشت میزه که وه داده نیشیت و چاویلکه که ی له چاو ده کات و کاغه زه که به وردی ده خوینیتته وه، به خویندنه وه ی ناوه کان سهر راده وه شینیت، له پاش ماوه یه کی دور و دریز چاویلکه که ی داده نیت و له سه رخۆ هه لده ستیتته وه و وهک ئه وه ی له بیرو خه یالکی قولدا بیت دهست ده کات به هاتوچۆ له ژوره که دا و پاشان پووده کاته وانیک)

ستانیک: ده ته ویت بیرو پام بزانت؟

وانیک: به لئ بیگومان.

ستانیک: ئه گهر له لایه نی زه یینییه وه سهیری ئه م مه سه له یه بکه یه، پیموایه هه موو لایه نه گرنه گه کانم پی گوتویت، ئیستاش دووباره ی ده که مه وه به ئیمزاکردنی ئه م به یاننامه یه من ده توانم له پاش ئه و هه موو سالانه ی که پریبون له ژیرده سته یی و خرابی، به ئازایه تییه وه به رگری بکه م له مافی که سیتی و ئازادی بزبونی گهره ی خۆم، ته نانه ت له پیش چاوی که سانی ده وروپشتم هه ست به ئازایه تی بکه م، ده توانم خۆم بۆ هه میشه پزگار بکه م له و کۆت و به نده ی دوچار ببوم پیوه ی، تا چیت ناچار به م به هۆی هه لومه رگی کۆمه لایه تی، ویزدانم بکه م ژیر پیمه وه، ده توانم به بی هه سکردن به شه رمه زاری سهیری ده وروپشتم بکه م، وهک چۆن سهیری خۆم ده که م له ئاوینه دا، یان چۆن چاو ده برمه که که م، یان وهک ئه و گه نجه ی که ئومیده وارم هه رچی زوه بگه رپته وه، نرخ و به های ئه م سه رکه وتنه هه ر ئه مه یه که کاره که م له ده ست بده م، ئه م کاره بیگومان ده میکه چیت نه که ته نیا پازیم ناکات، به لکو ته نانه ت ئازاریشم ده دات، وه لئ بیگومان سووده که ی زیاتر له وه یه که ته نیا وهک ده رگاوانیک و خزمه تکاریک بم، کورپه که شم بیبه ش ده بیت له خویندنی بالا، گومانی تیانییه! به لām ئه گهر له هۆکاری ئه م مه سه له یه ئاگادار بیت، په یوه ندییه کانی گه رموگورترده بن له گه لمد، چونکه یه کیکه له لایه نگره سه رسه خته کانی (یاوورک)، ئه مه لایه ن و بواره زه یینییه کانی ئه م

مه سه له یه، به لām بابزانین ئه م مه سه له یه له بواری لایه نی ده ره کییه وه چ ده رته نجامیکی هه یه، خه لکی کاتیک به حه په ساوییه وه ببینن ئیمزای من له پال ناوی چه ند که سیکی نارازی به ئه زمون و چه ند هاوکاریکی گه نجی (یاوورک) دا، دانراوه چی ده لئین؟ هه موویان ده زانن من چه ند سالیک وهک هاوولاتییه که که مترین کارو کۆششم نه کردوه، هه موو ئیمزاکاره کان و ئه و که سانه ش که لایه نگری ئه م جۆره ناره زیانه ده که ن به ئیمزاکردنی من خۆشحال ده بن، ئه م جۆره نووسراو و به یاننامه هه موو کاتیک چه ند که سیکی تر تاییه ت و که م ئیمزای ده که ن، بۆیه ئیستاش به ئیمزاکردنی من ئه م بازنه داخراوه ی ئیمزا کاره هه میشه یه کان ده شکینیت و په ره ده سینیت، ده بیت بزانت ئه م جۆره ئیمزایانه چیت به ها و گرنگیان نییه، چونکه ئه و خه لکانه چیت شتیکیان بۆ نه ماوه ته وه تا شانازی بکه ن به و ئیمزایه ی خۆیانه وه، به لām به ئیمزاکه ی من ئه و سنوور و بازنه یه ده شکیت، ناویکی تازه ده چیته پالیان، له لایه که وه که س چاوه رپی نه کردوه و له لایه کی تره وه به ها و گرنگی خۆی هه یه، چونکه ده توانیت فشار و قورساییه که دروست بکات، ئه مه ش کورته ی به سه رهاتی ئیمزاکه ی من بوو، به لām له تیروانی کار به ده ست و ده سه لاتدارانه وه، ئه مانه له ئیمزاکه ی من سه ره تا تووشی راجه له کین ده بن و پاشان زۆر ناره حه ت و بیزارده بن، به راستی به هۆی ئه وه وه که خه لکانی تر خۆشحال بوون، واته به هۆی شکاندنی سنوور و چوارچیوه ی ئیمزا کاره کان که حکومه ت چه ندین سال زۆر به سه ختی له و دۆخه دا پای گرتوه. ئیمزاکه ی من کاریگه رییه کی ئه وتۆی نابیت له سه ر چاره نووسی (یاوورک)، ئه گهر هه شی بیت زیاتر نه رینی نییه، حکومه ت نیشانی ده دات له م چالاک و جموجولانه نه ده ترسیت و نه تووشی راجه له کین ده بیت، به لām له لایه کی تره وه به م ئیمزایه چاره نووسی من ده که ویتته مه ترسییه وه، زیاد له پیویست من دووچار ی لپرسینه وه و سزادان ده بمه وه، تاجیت که سانیک نه خوازیت و نه ویریت وهک من کار بۆ ئازادی بکات و بجیته پیزی نارازیانه وه.

دهبیت بزانتیت که جموجول و چالاکی ناپازیبیان تا کاتیک که ئەوان لە چوارچێوه و سنووری خۆیاندا، بۆ دەسه‌لاتداران هیچ مەترسی و نیگەرانییەکی ناخولقینیت، تەنانەت لە لایەنیکە و دەشیت بە سوود بێت، بە لām بە توندی تووشی شوک و مەترسی دەبنەوه، ئەگەر بزانتیت ئەو چوارچێوه و سنوورە شکیترەوه و پەرەیی سەندووه، ئەو کات هەول دەدەن بە هەر شە و تۆقاندن شەپۆلی ئازادخواری کێکەنەوه و پێی لیبگرن، ئیستا ئەم پرسیارە سەرھەڵدەدات کە ئیمزای من لەم هەموو مات و بێدەنگییەدا بە جۆریک لە جۆرەکان پێگەیی ملنەوی کردنیان گرتووەتەبەر، دەبیت چ سود و کاریگەرییەکی هەبیت؟ گرتی بێرەتی هەر لەسەر ئەم خەلکە، چونکە هەموو هیوا و ئومێدەکان بە داھاتووه گریدراون و بەووه ئەم خەلکە لە خەوی بێ ناگایی بیدار بکریئەوه و هەست بە بەرپرسیاریەتی هاوولاتبیوونی خۆیان بکەن، من پێم وانییە ئیمزاکەیی من کاریگەرییەکی ئەو تۆی هەبیت لەسەر ئەم خەلکە، ئەم جۆرە کەسانە زۆر رقیان لە کەسانی ناپازی دەبیتەوه، بەردەوام ویزدانی خۆیان ئازار دەدەن، ئەمانە لە ناخەوه ئیرەیی بەسەر بەرزی و ئازادخواری ناپازیبیان دەبن و هەر لەبەر ئەمەشە بۆ دەرفەتیک دەگەرین تا تانە و تەشەری خۆیانمان ئاراستە بکەن، ئیمزاکەیی من پاساو و بیانویەکی دەداتە دەست ئەوان کە بلین: ئێوهی کەسانی ناپازی ئیتر شتیکتان نییە لە دەستی بدەن، چونکە ماوہیەکی زۆر لە نێو کۆت و بەندی نەگەتیدا دەست و پێی رادەوہ شینن، تۆش ئیستا کە سێکی بێ دەسەلاتی وەک من کە بە زەحمەت خۆی گەیاندووه تە ئەم ئاستە، دەتەوێت لە گەڵ خۆتدا دووچارم بکەیت، بە بێ هیچ هەستکردنیک بەرپرسیاریەتی و تەنیاو تەنیا لەبەر ئەوہی دەسەلات بە بێ ھۆ بچولینیت و پێشانی بەدەیت کە پیزی ناپازیبیان گەشەیی کردووه و شەپۆلان دەدات و باکیشت لەوہ نییە بەھۆی ئەم کارەتانەوه کەسانی ھەژار و بێ دەسەلات بێ نان و ژیان دەبن.

وانیک لەمەن نەپەنجیت، من چۆنیەتی

بیرکردنەوہی ئەم جۆرە کەسانە باش دەناسم، چونکە هەموو پۆژیک پەییوہندی و ھەلسوکە وتم ھەیه لەگەڵیاندا، لەبەر ئەوہی بەوردی دەزانم کە دەلیم: ئەم گیلی و بێدەسەلاتییەش دیسان فریوخواردووی بیروبوچوونە مۆقدۆستانە کەیی خۆیەتی، ئەوہی کە تۆ بێشەرمانە ھەست و سۆزی منت جۆلان دووہ لە پەییوہندی تاییەتیم لەگەڵ (یاوورک) دا و بە خراپە قۆستەوه بۆ خۆت، بەم کارە نیشانت دا تەشەلەیی ئاکاریت و پێنەیکە و ھیچی تر، گومانای تیانییە کە دەزگای ئاسایش بەھموو شیوازیک لەسەر ئەم چاودیری کردنە پێی زیاتر رادەکیشیت، دەشیت چەند کە سێکی تری زیرەک و بە ناگای تر ھەبن و بلین ئەم دیاریدەیه و اتا بە بەرچاوەکتی ئیمزای من زیاتر و زۆتر کیشە کە قولتر و دژوارتر دەکات و ببیتە ھۆی ئەوہی ھەموو بزواتی ناپەزاییە کە پەلبھاوی بۆ توندوتیژی، واتە مەسەلەیی دەزگیرکردنی (یاوورک) لەھەموو شوینیکدا ببیتە مایەیی باس و خواست و لە ئاکامدا گومان بخەنە سەر ھەموو جۆلانەوہ کە! ئایا مەبەستی راستەقینە ھاوکاری کردن بوو بۆ ئازادی (یاوورک)، یان پەییوہستبوونی من بوو بە پیزی ناپازیبیانەوہ؟ یان دەشیت چەند کە سێکی تر بلین ھاوکاری کردنی (یاوورک) بۆ تۆ بیانویەکی بوو بۆ گەیشتن بە مەبەست و ئامانجەکانی خۆت، چونکە من بە ئیمزاکردنی ئەم بەیاننامە، ئەم دەرفەتە لە دەست دەدەم کە بتوانم لە پێگەیکە تر ھوہ ھاوکاریی ئەو بکەم، تکایە لەمەن تێبگە، وانیک خۆشەویست! من مەبەستم نییە گزنگی زۆر بەدەم بەم جۆرە ھەلوێستانەوہ دەست و پێی خۆم زنجیر بکەم، بە لām لە لایەکی تر ھوہ پێم وایە بۆ ئیمە ئەوہ باشە ئاگاداری ئەمانە بین، بیرت نەچیت ئیمە بە چالاکییەکی سیاسیەوہ خەریکین و سیاسیەکی باش و بە ناگا دەبیت ئاگاداری ھەموو بواری لایەنەکان بێت، کە کاریگەری دەبیت بەسەر ھەلسوکەوت و کرداریەوہ. لە بارودۆخی ئیستا ئیمە لە دورپایاندا وەستاوین! ئیمزاکەیی من بۆ خۆدی خۆم ئازادی و سەرفرازیم بۆ دەخولقینیت، بە لām چەند پوودا و دیاردەیکە

خراپيش به شوين خویدا ده هیئت، به لام نه گهر هم به یاننامه ی نارپه زایه تیبه به بی ناوی من بلو بکریته وه، ده رته نجامی باشتی ده بیته. هرچه نده یه کجاری تر و ده شیته بو هم میسه نه مه دهر فته تم پیببه خشیته که به بیروپای نازاده وه ژیان بکه م و دوور بکه ومه وه له سازش و سهر نه وی کردن، به جوریکی ترا! نه گهر به پراستی به مه ویت له بنه مای ناکاری په پیره وی بکه م، هه تا هه تابه بو من گرنگی ده بیته، چ شتیک ده بیته پیوه ر بیته بو کار و هه لو یسته کانم و بو چوون و ههستی نیوناخم، یان بارودوخی واقعی؟

وانیک: پیموایه ئیستا باشتی تیگه یستم.

ستانیک: هه روه ها منیش.

وانیک: باشه ...

ستانیک: زور به داخه وه.

وانیک: بوچی به داخی؟

ستانیک: پیتوایه ...

وانیک: ببوره ... واده زانم تیگه یشتی هه له روویداوه.

ستانیک: به داخه وه نه گهر من ...

وانیک: تیده گهم.

(ستانیک کاغه زه کان له سهر میزه که کو ده کاته وه و به زهرده خه نه یه که وه ده یانداته دست وانیک، وانیکیش له گه ل به یاننامه ی نارپه زایه تیبه که دا ده یانخاته نیو جانناکه یه وه، ستانیک به ره و لای نامیری ده نگیه که ده چیت و ده یکوژینیتته وه و ده گه ریته وه و له سهر کورسییه که داده نیشیت، پیکه وه هه ردوکیان ده خو نه وه، وانیک هه ست به له رزین ده کات)

(وه ستانیک پر له سهرنج)

ستانیک: دلته له من نه رپه نجاوه؟

وانیک: نه خیر.

ستانیک: جاده ته ویت پیت بلیم؟

وانیک: به لی.

ستانیک: ده لین له زیندانا زیاد له پیویست قسه ت کردوه.

(وانیک له شوینی خوی ده جولیت و به تورپه ییه وه سهرنجی ستانیک ده دات، ستانیک سهرکه وتنانه

پیده که نیت)

(وه ستانیک پر له سهرنج)

(له ناکاو زهنگی ته له فونه که لیده دات. وانیک به تیکشکاوییه وه له سهر کورسییه که داده نیشیت، ستانیک به ره و لای ته له فونه که ده چیت و هه لی ده گریته)

ستانیک: (به ته له فون) هه لو، سلو... چیه؟ نه بابا! ... نه مه یه ئیتر... نارام بگره بزائم... به لی... به لی، تو له کویت؟ بیگومان... باشه دیاره... زور باشه چاوه ریته ده که م تا دواپی!

(ته له فونه که داده نیتته وه، به پیده نگی چاوده برپیتته به رده می خوی)

(وه ستانیک دریژ)

(وانیک له سهرخو هه لده سیته وه، ستانیک تازه ده زانیت که هیشتا وانیک لیتره یه، به ره و لای نه وه ده گه ریته وه و به دهر برپینکی بیباکانه ده لیت): ده توانیت له خواره وه له نیو سوپاکه دا بیسووتینیت وانیک: چی بسووتینم؟

ستانیک: چهند خوله کیک پیش ئیستا له کافتریای زانکودا هاتوه بو لای (ثانی) ی کچم.

وانیک: کی؟

ستانیک: (یاوورک) ده لیم.

وانیک: چی؟ نازادیان کردوه؟ زور باشه! که واپوو پیوقه ده می تو بی سوود نه بووا! باشبوو ئیمه نه م به یاننامه یه مان بلو نه کرده وه، نه گهر نا ده بوین به باس و خواستی خه لکی و نه م دست و نه وه ده ستیان پیده کرد.

(ستانیک بو چهند ساتیک وانیک ده خاته ژیر سهرنج و پوانینی خوی وه، له ناکاو پیده که نیت، به په له به ره و لای نه و دیت، به شیوازیکی خوشه ویستانه باوه شی پیاده کات)

ستانیک: به لام باوه رت نییه که من ...

وانیک: ریژم هه یه بو هه لو یستی تو.

ستانیک: خوت چون بیرده که یته وه؟

وانیک: ده بیته چون بیر بکه مه وه؟

ستانیک: گومان ده که م!

وانیک: مه به ستت چیه؟
ستانیک: پیتوایه به بینینی ئیمزاکان ترسم لی
نیشتییت؟
وانیک: وانیه.
ستانیک: من شتیک له پروخسارتا ده خوینمه وه.
وانیک: به راستی وانیه.
ستانیک: لانی که م راستگوبه، پیت وانیه که به م
پیزگرتنه درۆزنانه زیاتر سوکایه تی به من ده که یه
تائه وهی که راستگۆ بیت؟ یان پیتوایه تهنانه ت
شایه نی روونکردنه وه به کیش نیم.
وانیک: خو که گوتم پیز له بیروبوچوونت ده گرم.
ستانیک: سه یریکه وانیک. من گیلو نه زان نیم!
وانیک: ده زانم.
ستانیک: به دلنیاوه هه ست ده که م له پشت
پیزگرتنه که ته وه شتیک هه یه.
وانیک: چیه؟
ستانیک: هه ست به گه وره یی خو ت ده که یه.
وانیک: وانیه.
ستانیک: به لام پیم وانیه که مافیکی له و جوړه ت
هه بییت، ئه وه ش تو!
وانیک: مه به ستت چیه؟
ستانیک: خو ت باشتر ده زانیت.
وانیک: نه خیر نازانم.
ستانیک: خه می هیچ شتیک مه خو، هاوړی ئازیز،
هه موو کاریکی باش سه ره نه جام که موکوپیه کی
هه ره هه یه، ئه گه ر بته ویت دلله راوکیت له باره یه وه
هه بییت، ده بییت تا کو تایی خو ت ببووری له هه ره کارو
کو ششیکی باش! وه ره باچهند نه مامیکی باشت بو
جیا بکه مه وه!
(ستانیک پیش ده که ویت به ره و لای ده رگا که
ده پروات، وانیک به نه عله گه وره کانی قاجیه وه شوینی
ده که ویت)
(په رده ی شانۆ داده دریتته وه)

سه رپاوه:

مجله نگاه نو ژماره ۴۱ تابستان ۱۳۷۸